

get forskellig Mening. Jeg tror ogsaa, at han vil have sin Fordel af, at Oplysningerne om disse Forhold maa trænge ind i Befolkningen. Maa jeg i den Anledning rette den Henstilling til den højtærede Minister, om der ikke kunde være Anledning til gennem de til hans Raadighed staaende Personligheder, som have Kundskab om disse Forhold, eller maaske paa anden, af ham nærmere udfunden særlig Maade, at faa en Fremstilling af eller komme til en Anskuelse om, hvorledes vor virkelige Betalingsbalance overfor Ulandet er. Det er det Punkt, om hvilket Statistisk Bureau i sine i øvrigt saa udmærkede, udførlige og oplysende Beretninger skriver: Dette Punkt kunne vi ikke udtale os om, og jeg har ikke set andre, der have kunnet udtale sig om det paa en saadan Maade, at man derigennem kunde føle sig tilfredsstillet. Jeg vil derfor spørge, om der ikke under disse Forhold, vi nu ere i, kunde være Tale om, at det kunde være betimeligt, at vi fik en saadan Undersøgelse anstillet?

Men hvis nu den højtærede Minister og jeg i Virkeligheden ere enige om disse Forhold, ville vi derimod ikke kunne blive enige om Spørgsmaalet om Toldkommissionen, og det maa jeg sige et Par ganske faa Ord om. Den højtærede Minister er ikke berettiget til at sige her, at et Medlem af Toldkommissionen siger saadan, som han har udtalt, og et andet Medlem siger det samme, naar jeg har Toldkommissionens trykte bindstærke Betænkning liggende paa mit Bord og har citeret den, hvoraf det fremgaar, at der hverken er noget Mindretal eller Flertal eller nogen Helhed i Toldkommissionen, der nogen Sinde har foreslaaet en Vinstempelskat paa Importen af udenlandsk Vin og hvis altsaa nogle sige, at de have gjort det, maa jeg anse mig for berettiget til at sige, at det ikke er Tilfældet, fordi det ikke kan være Tilfældet. Man har netop foreslaaet, at Ministeren for *Vinfabrikationen* her i Danmark skulde foreslaa en Stempelskat for derigennem at opveje Tolden paa importeret udenlandsk Vin, og følgelig har man ikke kunnet foreslaa den for den udenlandske Vinimport, naar det netop var for at bringe en Ligevægt til Veje mellem udenlandsk Vintold og indenlandsk Vinfabrikationsafgift. Da jeg nu har sagt det tre Gange, kunde jeg tænke mig, at det kunde forhindre, at det skulde være nødvendigt at komme fjerde Gang med det. Vi maa jo dog have Lov til at stole paa de Aktstykker, som forelægges

os, og ikke paa personlige Udtalelser og Erindringer om, hvad der er talt om for 14 Aar siden i Kommissionen, naar det, som skulde være udtalt, oven i Købet logisk er i Strid med det, som staar trykt, og ikke *kan* være Tilfældet. Hvad nu Handelstraktaten med Tyskland og Differencen med den franske Finansverden angaar, skal jeg lade den højtærede Minister i Fred med disse Sager. Jeg henholder mig ganske til, hvad jeg har udtalt, og fastholder det i alle Henseender, og jeg haaber, at den højtærede Minister maa have Held og Lykke til, trods alt, at komme over Vanskelighederne.

Nordby: Jeg ønsker at udtale en Tak til den højtærede Landbrugsminister for det oplysende Svar, han gav paa min Forespørgsel. Det har glædet mig at erfare, at der altsaa er Haab om, at Kystfredningen i en nær Fremtid virkelig vil blive gennemført i de Amter, hvor Kystfredningskommissionerne ere færdige med deres Arbejde. Det er om ganske kort Tid, den 6. April, 2 Aar siden, at denne Lov om Kystfredningen blev vedtagen i begge Ting, saa det forekommer mig ogsaa, at det ikke er for tidligt, at denne Lov, som der da var saa haardt Brug for, kunde blive gennemført. Jeg glæder mig, som sagt, over, at det kan ventes at ske i en nær Fremtid.

Brandes: Jeg har nogle faa Bemærkninger at gøre til den højtærede Finansminister, men jeg gaar rigtignok ud fra, at det høje Ting paa denne Tid af Aftenen ikke sætter stor Pris paa en længere Diskussion om finansielle Genstande, saa jeg skal gøre det meget kort. Den højtærede Finansminister bebrejdede mig, at jeg havde gjort Underskuddet for næste Finansaar op til en 15—16 Mill. Kr., et Underskud, som jeg mener tilvejebringes paa den Maade, at jeg lægger det Underskud, som i Øjeblikket er paa Finansloven, sammen med det finansielle Resultat af de af den høje Regering forelagte Love. Naar jeg gør det — jeg kan meget godt opregne dem i Enkelthederne, men jeg skal ikke gøre det af Hensyn til den fremrykkede Tid —, kommer jeg mindst til de omtalte 15—16 Mill. Kr. Men saa siger Ministeren til mig, at det har jeg ikke Lov til, jeg kan ikke tro, at næste Aar vil han igen have 4 Mill., tror jeg, det var, eller $4\frac{1}{2}$ Mill. til rullende Materiel osv. Hvad i al Verden mener Ministeren med det? Det er det foreliggende Forslag, vi tale om, det, der gælder for næste Finansaar, og det er